

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل جایگاه مناسبات قومی در شهرهای مرزی به عنوان یک مؤلفه در هویت ملی

محل انتشار:

همایش ملی شهرهای مرزی و امنیت؛ چالشها و رهیافتها (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کوروش صالحی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه سیستان و بلوچستان

زهرا صفائی مجد - دانشجوی کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

ایران سرزمینی است که به دلایل طبیعی و تاریخی شاهد تنوع و گوناگونی فراوانی به لحاظ زبانی، فرهنگی، قومی و تاحدودی نژادی است. آمارگیری که بین سالهای 1327-1330 صورت پذیرفته، انواع مذهب در ایران را 48 نوع و انواع زبانها را 85 گونه نشان داده است. گروه های عمده ی قومی در ایران شامل لر، ترکمن، کرد، بلوچ و آذری زبانها می باشند که غالب این گروه های قومی در مناطق مرزی ایران ساکن هستند. در حال حاضر برخی گروه های قومی در ایران دارای احساسات و گرایش های قوم گرایانه می باشند. هنگامی که هویت قومی وجه سیاسی بیشتری را در برگیرد به مولفه ی هویت ملی ارتباط و تقابل پیدامی کند. تکیه بر عناصر هویت ملی (تاریخ، فرهنگ، سرزمین و زبان) و ترویج این عناصر می تواند موقعیت هویت ملی را به عنوان عامل حمایتی هویت قومی مطرح نماید و مناطقی را که این قوم هادر آن حضور دارند به عنوان یک مولفه وحدت بخش مطرح نماید. قومیت در کنار هویت ملی می تواند حس همبستگی را در سطح کشور موجب گردد و در لوای همبستگی ملی است که یکی از مهمترین اهداف دولت که ایجاد و حفظ امنیت ملی است محقق می گردد. با تقویت هویت ملی می توان در گروه های قومی احساس غرور و رضایت از ایرانی بودن، تعهد به اهداف کشور، تمایل به دفاع از کشور و افتخار به هویت تاریخی مشترک و... ایجاد و تقویت نمود. در آخراین که، پرداختن به هویت قومی در سطح سیاست های کلان کشور هنگامی به اهداف تعریف شده خواهد انجامید که بنیادهای هویت ملی مستحکم باشند. در صورت عدم تحقق آن، هویت قومی در تقابل با هویت ملی قرار می گیرد و در یک ارتباط متقابل به ضعف همبستگی ملی و امنیت ملی می انجامد.

کلمات کلیدی:

هویت قومی، هویت ملی، مرز نشینان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/179154>

